

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 3. Vtrum solius baptismi sit proprium vt eius effectus redeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Baptismus
& Pœnitentia simul
naturam gra-
tiam con-
ferunt.

Respondeo, Vtrumque simul naturam, tanquam duæ partiales causæ constituentes vnam integrum, conferunt totam gratiam, & delent omnia peccata. Ratio est, Quia operantur cum mutua dependentia & auxilio. Sicut si tu posis pondus ducentarum librarum mouere, ego vero pondus centum, & haec duo pondera sint connexa, neuter sine altero poterit: vtroque tamen connente, totum pondus, veluti ab yna integra & adæquata causa mouebitur. Sic Baptismus per se non potest, nisi tantam gratiam dare, & delere peccata ante ipsum commissa: Pœnitentia vero tantam, & delere peccata post baptismum commissa. Hæc autem peccata in illo homine sunt connexa, ita ut vnu sine altero tolli nequeat. Quare oportet utrumque Sacramentum concurrere, & vicissim se iuare, ac proinde simul naturam operari. Nam vbi est mutua dependentia, ibi non est naturæ prioritas, sed similitas.

Dices, Prius est impedimentum tolli, quæm baptismum operari: sed impedimentum baptismi est peccatum commissum in susceptione, vel post: ergo hoc peccatum debet tolli prius, quæm baptismus operetur: ac proinde operatio Pœnitentia, qua tollitur hoc peccatum, erit prior.

Respondeo, Remotio impedimenti non est prior, quæm operatio rei impedite, quando impedimentum removetur per cooperationem circa rem connexam; vt patet in duobus momentibus illud pondus; nam vicissim sibi cooperando tollunt impedimentum mutue operationis. Secundus est, quando remotio impedimenti sit per actionem præviam, & circa rem omnino distinctam: tunc enim remotio impedimenti est prior natura, quæm operatio rei impedite.

Dico Secundò, Si nec in ipsa susceptione baptismi, nec postea commissum sit peccatum mortale; tamen baptismus irrito effectu suscepitus, sed quod necessaria dispositio deset, sufficit attritio: vt baptismus gratiam & reliquos omnes effectus suos cōferat. Docet Paludanus dist. 4. q. 5. & Scotus ibidem. Durandus qu. 4.

Probatur Primo, Quia attritio ista satis fuisse ad effectum baptismi, si simul cum baptismo extitisset: ergo etiā sufficiet quævis postea superuenientia; quia nullum nouum impedimentum accessit. Probatur Secundò, Quia omnia peccata huius hominis directè per baptismum possunt remitti, cū omnia sint facta ante baptismum: ergo nō necessarij requirunt aliquid aliud quæm dispositionem, quæ sufficit baptismu, quæ est attritio. Et Confirmatur, Quia haec peccata non requirunt Sacramentum Pœnitentia: materia enim Sacramenti Pœnitentie solum sunt peccata commisa post baptismum, vt docet Concil. Trident. sess. 14. cap. 1. 2. & 3. Neque etiam requirunt contritionem, quæ contritio in noua lege non delet peccatum mortis, nisi quatenus continet votum alicuius Sacramenti; quod votum non potest h̄c habere locum, quia deberet respicere Sacramentum Pœnitentia, quod non se extendit ad peccata ante baptismum commissa. Probatur Tertiò, allata ratione: Quia in hoc casu totum impedimentum

operationis baptismi est carentia dispositio: nesciariæ ergo simulatque haec carentia fuerit sublata, operabitur baptismus: tollitur autem attritione: ergo attritio sufficit.

DVBIVM III.

Vtrum solius baptismi sit proprium, ut eius effectus redeat?

22
Respondeo, Probabilissimum est, id etiam commune esse alijs Sacramenta Characterē imprimentibus: quod est contra Dominicū Soto dist. 6. qu. 1. art. 8. qui id putat esse solius baptismi. Sed nostram sententiam docet D. Thomas in 4. dist. 4. qu. 3. art. 2. quæstioncula 3. & Alexander, Bonaventura, Maior, Paludanus, & ferē recentiores. Probatur dupli ratione: Prima est D. Thomae suprā num. 15. relata, quæ si aliquid valet in Baptismo, etiam valet in Confirmatione, & Ordine. Secunda Ratio est: Nisi posset illa gratia recuperari, non bene prospectum esset hominibus in hac imbecillitate vita, quæ gratia facile amittitur. Quod patet, quia per hoc Sacramenta Confirmationis & Ordinis constituantur homines in quodā statu immobili, ad quem opus habent gratia sacramentali: ergo nisi gratia, quæ datur ad huius status functiones, posset recuperari, manebit homo obligatus ad functiones sine gratiâ illis functionibus propria; quod non est consuetaneum sūi prouidentiae Dei.

Eodem argumento probari potest reuiuiscere etiam gratiam Sacramenti Matrimonij, quia hoc Sacramentum tribuit statum immobilem. Item Matrimonio & extrema Vnctionis, quia hoc Sacramentum non Vnctioni, potest repeti manente statu ciusdē morbi, cū tam haec gratia in illa extrema lucta sit tantoper necessaria.

Idem facilè probari potest de Pœnitentia, si hoc Sacramentum potest esse informe; id est, sine effectu, saluâ substantiâ. Probatur, quia non tenet peccatum mortis, secundò confiteri, quod anteā in confessione, etiā informi, explicui, ut omnes fatentur: ergo hoc peccatum non remittitur per sequentem absolutionem; alioquin in sequenti confessione suisset explicandum: ergo remittitur per præcedentem, cuius effectus fuerat impeditus.

De Eucharistia res est magis incerta: est tamen Eucharii. satis probable in quodam casu: scilicet, si quis in peccato communicauerit, & ante corruptionem specierum, pœnitentiam concipiatur.

Ratio generalis est: Quia Sacramentū est opus Christi, ac proinde ex se est opus viuum & efficaciam gratiæ: ergo quamvis per fictionem possit quodammodo mortificari, sic ut eius effectus impediatur, tamen fictione recedente statim vivificatur, & suam efficaciam exerit, secundum quam in acceptatione diuina mansit. Sicut opera iustorum facta in statu gratiæ, etiā per peccatum superueniens possint quodammodo mortificari, ita ut eorum effectus impediatur, tamen peccato recedente, statim reuiuiscunt, habentque efficaciam respectu gratiæ & gloriæ.

QVÆ.